

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu v *1/ rade: B., a. s.*, N., H., IČO: X., v *2/ rade: Ing. M.Š.*, N., V., v *3/ rade: Ing. T.K.*, D., V. proti žalovanému: *T., a. s.*, Š., B., zast. AK JUDr. L.N., s. r. o., N., B., IČO: X. a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného: *S. - M.*, B., zast. JUDr. M.K., advokát, G., B., **o uloženie povinnosti a nahradenie prejavu vôle**, na odvolanie žalovaného a vedľajšieho účastníka na strane žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22.12.2010, č. k. 7 Cbs 86/2005-573, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22.12.2010, č. k. 7 Cbs 86/2005-573 **m e n í** tak, že návrh na pristúpenie účastníka na strane žalobcu **z a m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením pripustil, aby do konania na strane žalobcu ako žalobca v 4/ rade vstúpila spoločnosť Q., IČO: X., V., P., Č.

Podľa odôvodnenia uznesenia žalobcovia v 1/ až 3/ rade podaním zo dňa 27.09.2010 navrhli súdu, aby do konania na strane žalobcu vstúpila spoločnosť Q. so sídlom P., Č. Návrh žalobcovia odôvodnili aktívnou legitimáciou navrhovaného účastníka konania.

Obchodná spoločnosť Q. podaním zo dňa 15.11.2010 súhlasila so vstupom do konania na strane žalobcu ako žalobca v 4/ rade. Súd v súlade s ust. § 92 ods. 1 O. s. p. pripustil do konania obchodnú spoločnosť Q. ako žalobcu v 4/ rade.

Proti tomuto uzneseniu sa odvolal žalovaný a navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie.

Poukazuje na to, že samotné konanie o uloženie povinnosti a nahradenie prejavu vôle trvá pred súdom prvého stupňa už vyše 8 rokov a v súčasnosti sa nachádza vo veľmi pokročilom štádiu, kedy je možné vydať vo veci meritórne rozhodnutie. Umožnenie vstupu ďalšieho účastníka do konania je vzhľadom k dĺžke konania a stavu, v ktorom sa nachádza, v rozpore so zásadou rýchlosti a hospodárnosti konania.

Namieta ďalej, že žalobcovia v 1/ až 3/ rade, od ktorých Q. odvodzuje aktívnu legitimáciu, nepredložili žiaden dôkaz, z ktorého by vyplývala dôvodnosť ich nároku, t. j. dôvodnosť vykonania zápisu do zoznamu akcionárov žalovaného. Žalobcovia v 1/ - 3/ rade však napriek tomu odvodzujú aktívnu legitimáciu Q. v konaní z údajného predaja akcií žalovaného, ku ktorému medzi nimi malo dôjsť. V konaní bolo preukázané, že spôsob, akým mali žalobcovia v exekúcii nadobudnúť vlastnícke právo k akciám žalovaného, bol právnym poriadkom vylúčený, pričom vlastníkom akcií žalovaného v danom čase nemohla byť iná osoba ako štát. Túto skutočnosť opakovane zdôraznil aj najvyšší súd vo svojich rozhodnutiach v súvisiacich konaniach iniciovaných žalobcami a s nimi prepojenými osobami.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie aj vedľajší účastník na strane žalovaného, ktorý rovnako ako žalovaný navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Uvádza, že ako vedľajší účastník na strane žalovaného - M. - je stopercentným akcionárom žalovaného a má dôležitý právny záujem na výsledku tohto konania. V prípade rozhodnutia súdu o povinnosti zaevidovať žalobcov v zozname akcionárov spoločnosti, ktorej stopercentným vlastníkom je vedľajší účastník, môžu byť vážne ohrozené jeho akcionárske práva; spoločnosť Q. má vstúpiť do konania o uloženie povinnosti a nahradenie prejavu vôle skoro po siedmich rokoch od začiatku konania, v štádiu, kedy podstatná časť dokazovania v spore už prebehla; vedľajšiemu účastníkovi a podľa jeho informácií ani žalovanému nie je zrejmé, čoho sa chce spoločnosť Q. domáhať, resp. od akého právneho titulu odvodzuje svoj nárok na zápis do zoznamu akcionárov žalovaného; pokiaľ má byť právnym základom nárokov Q. fakt, že nadobudla práva od žalobcov v 1/ až 3/ rade, potom je potrebné zaoberať sa otázkou, či nie je na mieste postup podľa ustanovenia § 92 odseku 2 O. s. p., v zmysle

ktorého môže do konania vstúpiť namiesto doterajšieho účastníka ten, na koho boli prevedené práva a povinnosti, ktorých priznania sa v konaní domáha.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s ust. § 214 ods. 2 O. s. p. bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že sú dôvodné.

Žalobcovia v 1/ až 3/ rade podaním zo dňa 27.09.2010 navrhli súdu, aby do konania na strane žalobcu vstúpila spoločnosť Q. so sídlom v P., Č. Obchodná spoločnosť Q. podaním zo dňa 15.11.2010 súhlasila so vstupom do konania na strane žalobcu, ako žalobca v 4/ rade.

Súd v súlade s ust. § 92 ods. 1 O. s. p. pripustil do konania obchodnú spoločnosť Q., ako žalobcu v 4/ rade.

V rozhodovanom prípade ide o prístupenie ďalšieho účastníka na strane žalobcu podľa § 92 ods. 1 O. s. p. a nie podľa § 92 ods. 2 O. s. p., pri ktorom musí súd skúmať, či po začatí konania nastala právna skutočnosť, ktorá je uvedená v odseku 2. V rozhodovanom prípade súd skúma, len či označený subjekt môže byť účastníkom podľa § 19 O. s. p.

Pri rozhodovaní o pripustení vstupu ďalšieho účastníka podľa § 92 ods. 1 O. s. p. neposudzuje súd otázku vecnej legitímácie.

Rozhodnutie o nepripustení ďalšieho navrhnutého účastníka podľa § 92 ods. 1 O. s. p. môže súd odôvodniť, že vychádzal z hľadiska hospodárnosti konania. Ako namietajú odvolatelia, konanie trvá už 7 rokov, a preto sú názoru, že označený nový účastník konania si svoj nárok, ak nejaký má, mal uplatniť v samostatnom konaní. Súd prvého stupňa zaujal názor, že konanie nie je tak pokročilé a pripustil vstup ďalšieho účastníka do konania na strane žalobcu. Súhlas žalovaného na vstup ďalšieho účastníka na strane žalobcu nie je podľa § 92 ods. 1 O. s. p. potrebný.

Odvolací súd pri rozhodovaní o odvolaniach vychádzal z ust. § 6 O. s. p., ktoré ukladá súdom postupovať v konaní v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná. To značí, že momentom začatia konania, ktoré celkom závisí od vôle žalobcu, vzniká súdu povinnosť prejednať a rozhodnúť vec v čase primeranom jej povahe a zabezpečiť právnymi prostriedkami, ktoré má k dispozícii potrebnú súčinnosť účastníkov konania.

Je nesporné, že konanie vo veci trvá od roku 2003 už 7 rokov. Nemožno tiež pochybovať o tom, že vstup ďalšieho účastníka ako žalobcu v 4/ rade by znamenala priet'ah v konaní, prinajmenšom v čase potrebnom na zistenie aktívnej legitímácie do konania

vstupujúceho žalobcu v 4/ rade, ako aj v čase jeho vyjadrenia sa k všetkým rozhodujúcim okolnostiam, zopakovať dokazovanie, čo by nesporne nezodpovedalo plneniu cit. ust. § 6 O. s. p. postupom súdu.

Na tomto základe odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 220 ods. 1 O. s. p. zmenil tak, že návrh na pripustenie vstupu ďalšieho účastníka na strane žalobcu zamietol.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 8. marca 2011

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová